

## Editorial

# 3-A, la nova data electoral

El cap de Govern va dissoldre ahir el Consell General i va convocar eleccions anticipades. La cinquena legislatura del període constitucional d'Andorra haurà durat menys de dos anys. Era la crònica d'una mort anunciada i els mitjans de comunicació feia temps que especulaven sobre la dissolució del Consell i la convocatòria electoral. Es podria veure en la premsa de **Jaume Bartumeu** a dissoldre un moviment tàctic per no donar temps a l'oposició a articular-se en una gran plataforma que pugui foragitar els socialdemòcrates

de l'edifici administratiu del Govern. És una especulació plausible, però el cert és que, un cop constada la manca de pressupost i un cop aprovat l'últim projecte de llei que requeria certa urgència, no tenia sentit allargar encara més l'agonia.

El 3 d'abril la ciutadania andorrana anirà a les urnes. En menys de dos anys Andorra ha signat 18 convenis d'intercanvi d'informació fiscal i ha deixat de ser considerat un país no cooperant en aquesta matèria per la comunitat internacional. També s'han posat les bases d'un nou sistema fiscal, amb l'aprovació per primer cop a la història del Principat de

lleis tributàries homologables a les dels països de l'entorn. L'aprovació del paquet de lleis financeres i l'obertura del sector bancari al 100% de la inversió estrangera són també fites destacables. L'acord monetari amb la UE, envoltat de polèmica, no deixa de ser un pas significatiu. No hem d'oblidar que totes elles són reformes ingrates i difícils d'explicar i que no sempre –de fet, poc sovint– la comu-

### ELS CANVIS QUE S'HAVIEN DE PRODUIR, A DRETA I ESQUERRA, ESTAN A MITGES

nificació ha estat a l'altura de les circumstàncies.

La cinquena legislatura va començar amb grans expectatives i acaba abans d'hora i de manera agrejolça. El canvi que els socialdemòcrates representaven no s'ha acabat de produ-

ir, com tampoc no ha tingut lloc del tot la reestructuració del sistema partits que convertiria l'antiga família liberal en una tendència política més centrada. S'han fet passos al respecte, però ni una fita ni l'altra no s'han assolit. A la ciutadania li pertocarà decidir, decidir fins a quin punt val la pena donar una segona oportunitat al PS o inclinar-se per altres opcions, encara no del tot perfilades.

Més enllà de les opcions que finalment s'acabin presentant a les urnes seria positiu que els partits, plataformes, coalicions o grups que hi concorreguessin ho fessin amb propostes programàtiques clares. Cal encara una certa professionalització de la política, no en el sentit de convertir els gestors de la cosa pública en persones que fan d'això el seu *modus vivendi*, sinó en el saber separar els personalismes dels interessos programàtics i de país. El 3-A és una nova oportunitat per intentar-ho. ≡

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.*